

(Euroopan unionista tehdyn sopimuksen VI osastoa soveltamalla annetut säädökset)

**NEUVOSTON PÄÄTÖS,
tehty 28 päivänä toukokuuta 2001,
eurooppalaisen rikosentorjuntaverkoston perustamisesta**

(2001/427/YOS)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 30 artiklan 1 kohdan, 31 artiklan sekä 34 artiklan 2 kohdan c alakohdan,

ottaa huomioon Ranskan tasavallan ja Ruotsin kuningaskunnan aloitteen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentti on 16 päivänä joulukuuta 1993 antanut päätöslauselman kaupunkialueiden pienessä mittakaavassa tapahtuvasta rikollisuudesta sekä sen yhteyksistä järjestäytyneeseen rikollisuuteen ⁽¹⁾ sekä 17 päivänä marraskuuta 1998 päätöslauselman järjestäytyneen rikollisuuden ehkäisemisen suuntaviivoista ja toimenpiteistä kyseisen rikollisuuden torjuntaa koskevien kokonaisvaltaisen strategian laatimiseksi ⁽²⁾.
- (2) Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 29 artiklassa todetaan, että unionin tavoite tällä alalla saavutetaan ehkäisemällä ja torjumalla järjestäytyntä tai muuta rikollisuutta.
- (3) Wienin toimintasuunnitelmassa kehoitettiin kehittämään rikollisuuden ehkäisytöimenpiteitä Amsterdamin sopimuksen voimaantuloa seuraavan viiden vuoden kuluessa.
- (4) Tampereen Eurooppa-neuvosto totesi 15 ja 16 päivänä lokakuuta 1999 tekemissään päätelmissä, että on vahvistettava rikollisuuden ehkäisytöimii ja vaihdettava tietoja hyvistä toimintatavoista sekä vahvistettava rikosten ehkäisemisestä vastaavien toimivaltaisten kansallisten viranomaisten verkostoa ja tällä alalla toimivien kansallisten organisaatioiden välistä yhteistyötä, ja täsmensi, että tämän yhteistyön painopistealueita voisivat olla ennen kaikkea nuoriso-, kaupunki- ja huumausaineisiin liittyvä rikollisuus. Tätä silmällä pitäen toivottiin myös, että tutkitaan mahdollisuutta komission rahoittaman ohjelman perustamiseksi.
- (5) Järjestäytyneen rikollisuuden ehkäisemistä ja valvontaa uuden vuosituhannen alkaessa koskevan Euroopan unionin strategian ⁽³⁾ suosituksessa 6 todetaan, että

sopivat rikollisuuden torjunnan asiantuntijat, kuten kansalliset tiedotuspisteet, tai rikosten torjumiseksi toimivien kansallisten organisaatioiden asiantuntijoista muodostuva verkosto voisivat avustaa neuvostoa.

- (6) Useissa merkittävässä rikollisuuden ehkäisemistä käsittelevissä seminaareissa ja konferensseissa, joita on järjestetty esimerkiksi Tukholmassa vuonna 1996, Noordwijkissa vuonna 1997, Lontoossa vuonna 1998 ja Algarvessa vuonna 2000, on kehoitettu perustamaan Euroopan unionin puitteisiin verkosto kehittämään yhteistyötä rikollisuuden ehkäisemisen alalla. Algarvessa järjestetyssä korkean tason konferenssissa korostettiin myös rikollisuuden ehkäisemisen monialaista ja kumppanuuteen perustuvaa lähestymistapaa. Myös Zaragozassa vuonna 1996 pidetyssä konferenssissa viitattiin tähän tarpeeseen ja korostettiin, että järjestäytyneen ja tavanomaisen rikollisuuden välillä on kiinteitä yhteyksiä.
- (7) Koko yhteiskunta on saatava osallistumaan kansallisten, paikallisten ja alueellisten viranomaisten, valtioista riippumattomien järjestöjen, yksityissektorin ja kansalaisten välisen kumppanuuden kehittämiseen. Rikollisuuteen on monia eri syitä, minkä vuoksi niihin on puututtava eri tasoilla toteutettavilla toimenpiteillä, joihin yhteistyössä eri alojen toimivaltaa ja kokemusta edustavien toimijoiden kanssa osallistuu yhteiskunnan eri ryhmiä, kansalaisyhteiskunta mukaan lukien.
- (8) Koska suurin osa Euroopan unionin kansalaisiin kohdistuvista rikoksista tehdään kaupunkialueilla, on kiinnitettävä huomiota myös kaupunkipolitiikkoihin. Tällöin olisi huomiota kiinnitettävä erityisesti kaikenlaiseen kaupunkiväkivaltaan, joka vaikuttaa yhteiskunnan tavanomaiseen toimintaan,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

1. Perustetaan eurooppalainen rikosentorjuntaverkosto, jäljempänä 'verkosto'.
2. Verkoston kansalliset edustajat ja sihteeristö varmistavat verkoston moitteettoman toiminnan tämän päätöksen mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL C 20, 24.1.1994, s. 188.

⁽²⁾ EYVL C 379, 7.12.1998, s. 44.

⁽³⁾ EYVL C 124, 3.5.2000, s. 1.

3. Rikollisuuden torjunta käsittää kaikki toimenpiteet, joiden tarkoituksena on suoraan tai epäsuorasti vähentää rikollisuutta ja kansalaisten kokemaa turvattomuudentunnetta sekä määrällisesti että laadullisesti joko siten, että suoraan estetään rikollista toimintaa tai siten, että toteutetaan sellaisia politiikkoja ja interventioita, joiden tarkoituksena on vähentää rikollisuuden esiintymisen mahdollisuutta ja sen syitä. Siihen kuuluvat hallitusten, toimivaltaisten viranomaisten, rikosoikeudellisten elinten, paikallisten viranomaisten sekä niiden Euroopassa perustamien erityisjärjestöjen, yksityisen ja vapaaehtoisen sektorin toimijoiden sekä tutkijoiden ja kansalaisten toimet sekä tiedotusvälineiden tuki näille.

2 artikla

1. Verkosto koostuu kunkin jäsenvaltion nimeämistä yhteyspisteistä.
2. Kukin jäsenvaltio nimeää enintään kolme yhteyspistettä.
3. Näistä yhteyspisteistä vähintään yksi on rikollisuuden torjunnasta sen monine näkökohtineen vastaavien kansallisten toimivaltaisten viranomaisten edustaja.
4. Alaan erikoistuneita tutkijoita tai yliopistojen edustajia sekä muita rikostorjunnan toimijoita voidaan nimetä yhteyspisteiksi. Jäsenvaltioiden olisi joka tapauksessa huolehdittava siitä, että tutkijat tai yliopistojen edustajat sekä muut rikostorjunnan alan toimijat, kuten valtioista riippumattomat järjestöt, paikallisviranomaiset ja yksityinen sektori, osallistuvat verkostoon nimettyjen yhteyspisteiden välityksellä.
5. Myös komissio nimeää yhteyspisteen. Europol ja Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seuranta-keskus osallistuvat verkoston työskentelyyn niitä koskeissa asioissa. Muut asiaan liittyvät elimet voidaan ottaa toimintaan mukaan.
6. Kunkin jäsenvaltion on huolehdittava siitä, että sen yhteyspisteissä hallitaan riittävän hyvin ainakin yhtä unionin muista virallisista kielistä, jotta ne voivat olla yhteydessä muiden jäsenvaltioiden yhteyspisteiden kanssa.

3 artikla

1. Verkosto osallistuu rikollisuuden ehkäisemisen eri näkökohtien kehittämiseen unionin tasolla sekä tukee rikollisuuden ehkäisytoimia paikallisella ja kansallisella tasolla. Vaikka verkosto käsittelee kaikkia rikollisuuden muotoja, se kiinnittää erityistä huomiota nuoriso-, kaupunki- ja huumerikollisuuteen.
2. Erityisesti verkosto
  - a) helpottaa jäsenvaltioiden ja kansallisten elinten, jäsenvaltioiden ja komission sekä muiden neuvoston osapuolten sekä muiden asiantuntijaryhmien ja rikollisuuden ehkäisyyn liittyviin kysymyksiin erikoistuneiden verkkojen välistä yhteistyötä, yhteyksiä sekä tietojen ja kokemusten vaihtoa;

- b) kerää ja analysoi tietoa nykyisistä rikollisuuden ehkäisytoimista, niiden arvioinnista ja parhaita toimintatapoja koskevista analyyseistä sekä olemassa olevia tietoja rikollisuudesta ja sen kehityksestä jäsenvaltioissa voidakseen osallistua tuleviin kansallisella ja eurooppalaisella tasolla tehtäviin päätöksiin liittyvään selvitystyöhön; verkosto avustaa neuvostoa ja jäsenvaltioita myös laatimalla rikollisuuteen ja rikollisuuden ehkäisyyn liittyviä kyselyjä;
- c) osallistuu rikollisuuden ehkäisyä koskevan tutkimuksen, koulutuksen ja arvioinnin tärkeimpien alojen tunnistamiseen ja kehittämiseen;
- d) järjestää konferensseja, seminaareja, tapaamisia ja muita toimia, joiden tarkoituksena on edistää mainittujen erityiskysymysten pohdintaa ja tunnetuksi tekemistä;
- e) järjestää toimintoja, joilla vauhditetaan ja edistetään kokemusten ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa;
- f) kehittää yhteistyötä hakijamaiden, kolmansien maiden sekä kansainvälisten järjestöjen ja elinten kanssa;
- g) toimittaa tarvittaessa ja pyynnöstä asiantuntija-apuaan neuvostolle ja komissiolle avustaakseen niitä kaikissa rikollisuuden ehkäisemistä koskevilla kysymyksissä;
- h) antaa neuvostolle vuosittain toimintakertomuksen toimivaltaisten yksikköjen välityksellä ja osoittaa seuraavan vuoden työohjelmansa ensisijaiset toiminta-alat; neuvosto merkitsee kertomuksen tiedoksi, hyväksyy sen ja toimittaa sen edelleen Euroopan parlamentille.

4 artikla

Tehtäviensä toteuttamiseksi verkosto:

- a) edistää monialaista lähestymistapaa;
- b) toimii yhteyspisteiden välityksellä tiiviissä yhteistyössä rikollisuuden ehkäisystä vastaavien elinten, paikallisten viranomaisten, paikallisten kumppanuuksien ja kansalaisyhteiskunnan sekä jäsenvaltioiden tutkimuslaitosten ja valtioista riippumattomien järjestöjen kanssa;
- c) perustaa ja pitää yllä Internet-sivustoa, jossa julkaistaan sen säännölliset selvitykset ja muita hyödyllisiä tietoja, kuten kooste parhaista käytännöistä;
- d) pyrkii hyödyntämään ja edistämään unionin ohjelmista rahoitettujen, rikollisuuden ehkäisyyn liittyvien hankkeiden tuloksia.

5 artikla

1. Verkosto kokoontuu ensimmäisen kerran 28 päivänä elokuuta 2001.
2. Verkosto kokoontuu neuvoston puheenjohtajan kutsusta vähintään kerran puolessa vuodessa.
3. Verkoston kansalliset edustajat, joihin kuuluu yksi 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti nimetty edustaja kustakin jäsenvaltiosta, kokoontuvat verkoston kokousten yhteydessä päättämään 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista asioista.

4. Verkoston kansalliset edustajat päättävät verkoston vuosittaisesta ohjelmasta ja siihen sisältyvästä rahoitussuunnitelmasta. He määrittelevät erityisesti:

- tarkasteltavat ensisijaiset alat;
- tärkeimmät toteutettavat erityistoimet (seminaarit ja konferenssit, selvitykset ja tutkimukset, koulutusohjelmat jne.);
- www-sivuston rakenteen.

Lisäksi he laativat vuosittain verkoston toimintakertomuksen. Verkoston kansallisten edustajien päätökset tehdään yksimielisesti.

Verkoston kansallisten edustajien puheenjohtajana toimii neuvoston puheenjohtajana toimivan jäsenvaltion edustaja.

He kokoontuvat vähintään kerran kunkin puheenjohtajakauden aikana. He vahvistavat yksimielisesti työjärjestyksensä.

5. Verkoston sihteeristön toiminnasta vastaa komissio.
6. Verkoston sihteeristö ja sen toiminta rahoitetaan Euroopan unionin yleisestä talousarviosta.
7. Sihteeristön tehtävänä on laatia ehdotus verkoston vuosittaiseksi työohjelmaksi ja toimintakertomukseksi. Se huolehtii verkoston päivittäisestä toiminnasta, johon kuuluvat tietojen

kerääminen, analysointi ja jakaminen yhteistyössä kansallisten yhteyspisteiden kanssa. Sihteeristö avustaa verkoston jäseniä hankkeiden suunnittelussa, laatimisessa ja toteuttamisessa. Se perustaa ja pitää yllä verkoston www-sivustoa. Sihteeristö suorittaa tehtävänsä tiiviissä yhteistyössä verkoston kansallisten edustajien kanssa.

6 artikla

Neuvosto arvioi verkoston toimintaa kolmen vuoden kuluttua tämän päätöksen tekemisestä.

7 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se tehdään.

Tehty Brysselissä 28 päivänä toukokuuta 2001.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

T. BODSTRÖM